

Lov nr. 153 af 31. maj 1961 om sygehusvæsenet som ændret ved lov nr. 195 af 14. juni 1962.

Kapitel I.

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Det påhviler amtskommunerne, købstadkommunerne, de sønderjyske flækker, der ikke længere er i fællesskab med vedkommende amtskommune, samt Københavns og Frederiksberg kommuner at tilvejebringe og drive det fornødne antal sygehuse i det omfang, hvori dette ikke sker ved statens foranstaltning.

Stk. 2. Ved „kommune“ forstås overalt i denne lov en af de i stk. 1 nævnte kommuner.

§ 2. Kommunerne kan med indenrigsministerens samtykke træffe overenskomst om at tilvejebringe og drive sygehuse i fællesskab.

Stk. 2. Såfremt et sådant fællesskab ønskes ophævet eller ændret, udkræves ligeledes hertil indenrigsministerens samtykke.

Stk. 3. Ønskes et sådant fællesskab ophævet eller ændret af en af parterne, uden at inghed herom er tilvejebragt med den anden eller de andre parter, afgør indenrigsministeren, om ophævelse eller ændring desuagtet kan finde sted, og bestemmer i så fald efter forhandling med parterne vilkårene herfor.

§ 3. Planer til opførelse, udvidelse, væsentlige ombygninger og indskrænkninger samt nedlæggelse af kommunale sygehuse skal forelægges indenrigsministeren til godkendelse.

§ 4. Indenrigsministerens tilladelse skal indhentes til oprettelse, udvidelse og væsentlige ombygninger af private sygehuse.

§ 5. Ethvert sygehus skal have et regulativ, hvori dets takster er fastsat, samt et regulativ vedrørende aflønningen af sygehusets faste personale, for så vidt sådanne bestemmelser ikke indeholdes i en kommunal lønningvedtægt.

Stk. 2. Takstregulativerne og lønningsregulativerne for de kommunale sygehuse skal forelægges indenrigsministeren til godkendelse.

Stk. 3. Der skal til indenrigsministeriet indsendes eksemplarer af regulativerne vedrørende kommunale sygehuses administrative ordning i almindelighed, for så vidt sådanne vedtages af sygehusbestyrelserne. Det samme gælder eventuelle andre regulativer for kommunale sygehuse.

§ 6. Sundhedsstyrelsens og embedslægerenes hidtidige opgaver inden for sygehusvæsenet, jfr. lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse og lov nr. 87 af 21. april 1914 om embedslægevæsenets ordning, opretholdes uforandret.

§ 7. Det påhviler kommuner samt de private personer eller institutioner, der driver sygehuse, at afgive beretning vedrørende den lægelige virksomhed på sygehuse efter nærmere af sundhedsstyrelsen fastsatte regler.

Kapitel II.

Tilskudsbestemmelser m. v.

§ 8. Som tilskud til kommunernes drift af sygehuse ydes der af statskassen et årligt tilskud beregnet til 65 pct. af kommunernes samlede nettoudgifter til sygehusvæsenet i det nærmest foregående regnskabsår, jfr. § 9.

Stk. 2. Det således beregnede statstilskud fordeles mellem de enkelte kommuner i forhold til antallet af indbyggere i kommunerne, jfr. § 11, til antallet af tilskudsberettigende sygedage, jfr. § 12, stk. 1 og 2, og til kommunernes tilskudsberettigende bruttoudgifter, jfr. § 12, stk. 3.

Stk. 3. Det årlige tilskud til en kommune kan dog ikke overstige kommunens samlede tilskudsberettigende nettoudgifter i det nærmest foregående regnskabsår opgjort efter reglerne i § 9, uanset om det